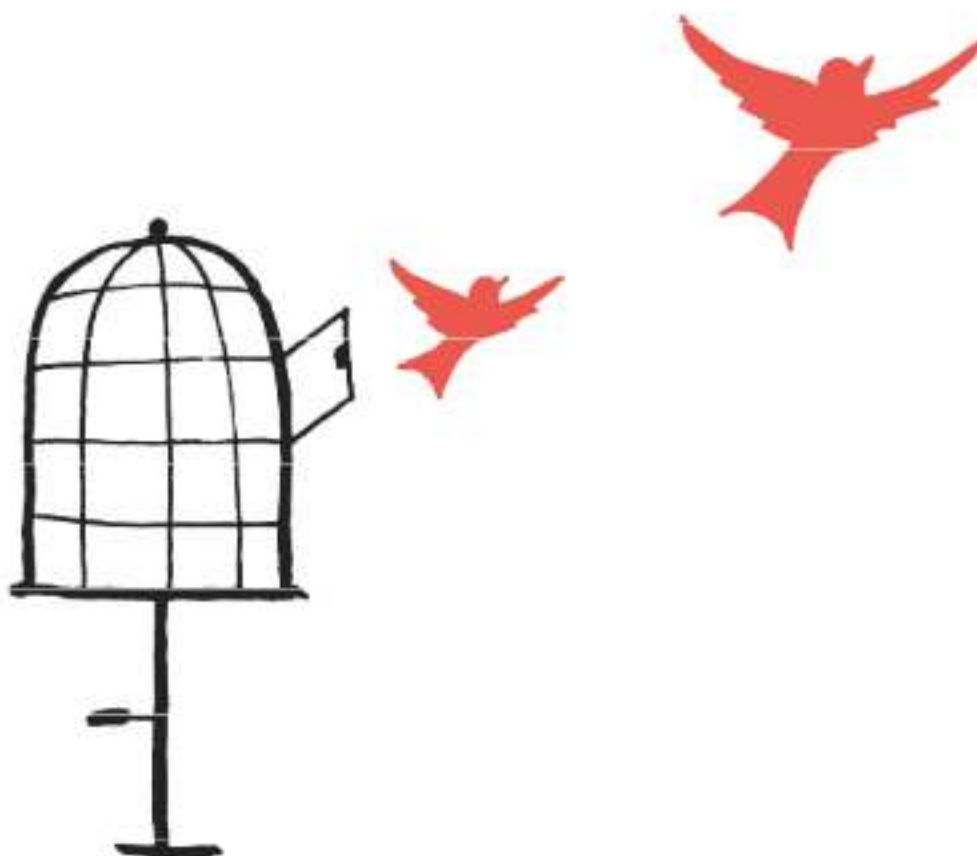
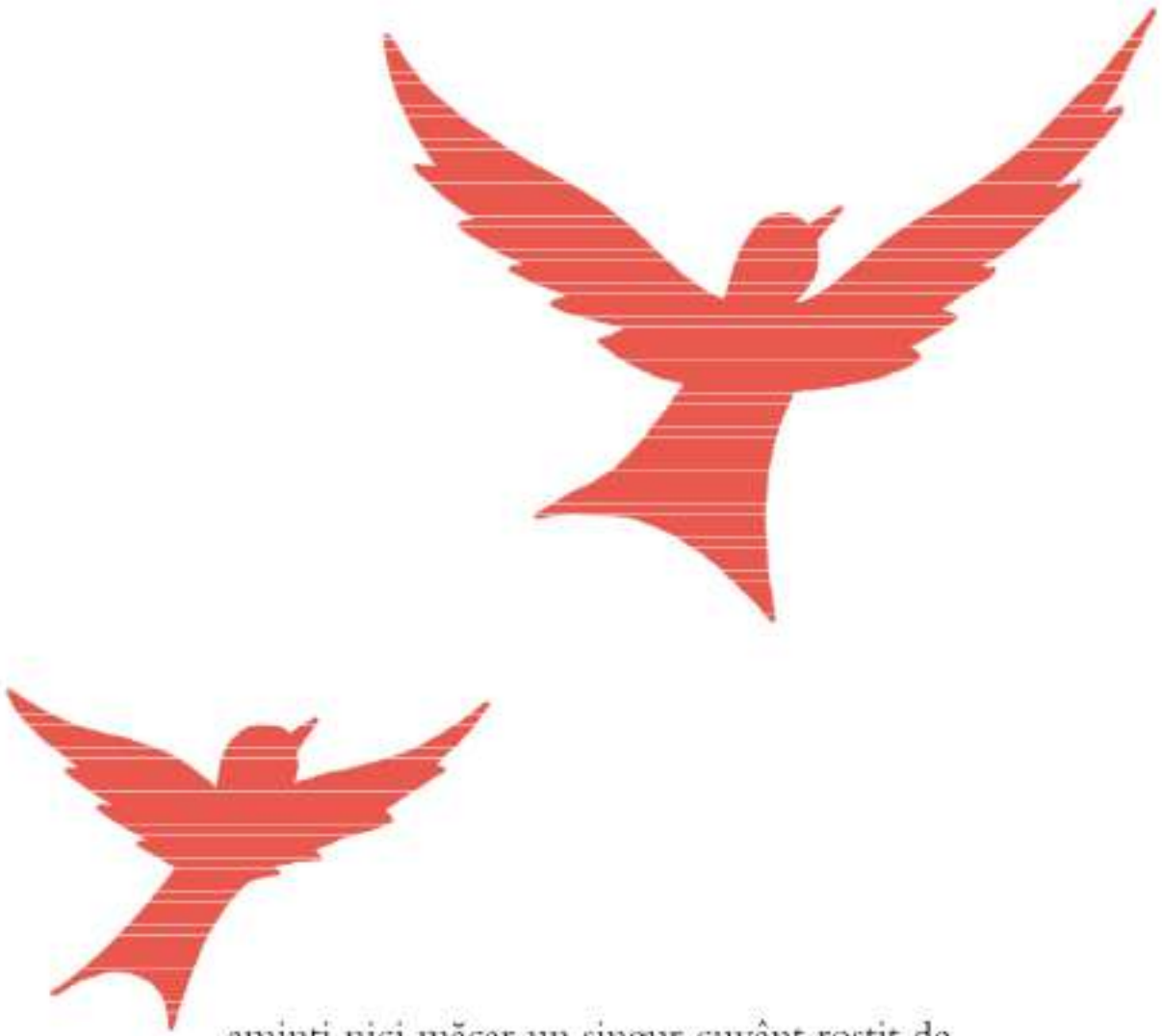

multumesc

Primul lucru pe care aş vrea să-l spun este „mulţumesc”. Nu numai că Harvard mi-a făcut o extraordinară onoare, dar săptămânile pe care le-am îndurat cu un nod în stomac la gândul că voi susţine această cuvântare cu ocazia ceremoniei de absolvire m-au făcut să dau jos nişte kilograme. Ies câştigată, oricum aş lua-o! Acum, tot ce trebuie să fac este să trag adânc aer în piept, să mă uit printre gene la flamurile roşii şi să mă conving pe mine însămi că mă aflu la cea mai mare reuniune din lume a Casei Gryffindor.

Este o mare responsabilitate să susții o asemenea cuvântare, sau cel puțin asta credeam până ce-am rememorat propria mea ceremonie de absolvire. Vorbitorul din acea zi era venerabila filozoafă britanică, Baroneasa Mary Warnock. Să reflectez la spusele ei mi-a fost de un imens ajutor în scrierea acestui discurs, fiindcă s-a dovedit că nu-mi pot

aminti nici măcar un singur cuvânt rostit de ea. Această descoperire eliberatoare îmi permite să continui fără nicio temere c-aș putea să vă determin, fără să vreau, să abandonați promițătoare cariere în afaceri, drept sau politică pentru desfătările frivole de a deveni un vrăjitor gay.

Vedeți? Dacă tot ce vă veți aminti peste ani este gluma cu „vrăjitorul gay“, voi fi reușit s-o întrec pe Baroneasa Mary Warnock. Primul pas pentru dezvoltarea personală: obiective care pot fi atinse.

De fapt, mi-am stors creierul și sufletul gândindu-mă ce ar trebui să vă spun astăzi. M-am întrebat ce îmi doresc să fi știut la propria mea ceremonie de absolvire și ce lecții importante am învățat în cei douăzeci și unu de ani care s-au scurs de-atunci.

Importanța
IMAGINAȚIEI

Am găsit două răspunsuri. În această zi minunată în care ne-am adunat cu toții pentru a celebra reușita voastră academică, m-am hotărât să vă vorbesc despre avantajele eșecului. Și, în timp ce voi vă aflați în pragul a ceea ce uneori este numit „viața adevărată”, vreau să elogiez importanța crucială a imaginației.

ECHILIBRU

Acestea ar putea părea niște opțiuni don-
quijotești sau paradoxale, dar vă rog să aveți
puțină răbdare.

Să privesc înapoi la tânăra de douăzeci și
unu de ani care eram la absolvire este o ex-
periență ușor inconfortabilă pentru adultul de